

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO

**GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT**

Priština, 24. septembra 2020. godine
Br. ref.:RK 1619/20

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI137/19

Podnosilac

Arlind Morina

**Ocena ustavnosti presude Osnovnog suda u Peći K. br. 6-1022/18 od
18. jula 2018. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Gresa Caka-Nimani, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija, i
Nexhmi Rexhepi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Arlind Morina iz sela Grabanica, opština Klina (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), koga zastupa Sefer Desku, advokat iz Kline.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava presudu Osnovnog suda u Peći-Odsek za prekršaje (u daljem tekstu: Osnovni sud) K. br. 6-1022/18 od 18. jula 2018. godine. Podnosilac zahteva takođe osporava radnje Regionalne policije u Peći (u daljem tekstu: Regionalna policija) i Osnovnog tužilaštva u Peći (u daljem tekstu: Osnovno tužilaštvo), koji, po njegovim navodima, nisu pokrenuli krivični postupak protiv trećeg lica.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar zahteva je razmatranje ustavnosti osporene odluke i radnji Regionalne policije i Osnovnog tužilaštva, kojima su, prema navodima podnosioca zahteva, povređena njegova prava zagarantovana članom 54. [Sudska zaštita prava] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na stavu 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članovima 22. [Procesuiranje podnesaka] i 47. [Individualni zahtevi] Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 32. [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnog suda (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 2. septembra 2019. godine, Ustavni sud Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud) primio je zahtev podnosioca zahteva koji je on predao u pošti dana 28. avgusta 2019. godine.
6. Dana 10. septembra 2019. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Bekima Sejdiua za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Gresa Caka-Nimani (predsedavajuća), Bajram Ljatifi i Safet Hoxha (članovi).
7. Dana 23. septembra 2019. godine, Sud je obavestio zastupnika podnosioca zahteva o registraciji zahteva i tražio od njega da dostavi Sudu punomoćje koje dokazuje da on zastupa podnosioca zahteva u postupcima pred Sudom.
8. Dana 4. oktobra 2019. godine, Sud je od zastupnika podnosioca zahteva primio punomoćje za zastupanje koje je bilo nevažeće za Ustavni sud.
9. Dana 17. oktobra 2019. godine, Sud je ponovo tražio od zastupnika podnosioca zahteva da dostavi Sudu važeće punomoćje koje dokazuje da on zastupa podnosioca zahteva u postupcima pred Sudom.
10. Dana 30. oktobra 2019. godine, Sud je od zastupnika podnosioca zahteva primio punomoćje koje je tražio.

11. Dana 31. oktobra 2019. godine, Sud je obavestio Osnovni sud o registraciji zahteva.
12. Dana 2. septembra 2020. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

13. Dana 29. juna 2018. godine, u ulici "Eliot Engel" u Peći, osoba A.N. je upravljajući svojim motornim vozilom, udarila podnosioca zahteva u levu stranu tela i nanela mu telesne povrede.
14. Dana 12. jula 2018. godine, Stanica saobraćajne policije u Peći podnela je Osnovom sudu zahtev DRO3004-396-18 za pokretanje prekršajnog postupka protiv osobe A.N. i tražila da se ista proglasi odgovornom i kazni za saobraćajnu nesreću u skladu sa zakonskim odredbama iz člana 149. [Obaveze vozača prema pešacima] stav 1. Zakona br. 05/L-088 o pravilima drumskog saobraćaja (u daljem tekstu: Zakon o drumskom saobraćaju).
15. Dana 18. jula 2018. godine, osoba A.N. je izašla pred Osnovni sud i priznala prekršaj koji joj je stavljen na teret.
16. Istog dana, Osnovni sud je presudom K. br. 06-1022/18 oglasio osobu A.N. odgovornom za prekršaj u skladu sa članom 149. [Obaveze vozača prema pešacima] stav 1. Zakona o drumskom saobraćaju i kaznio je novčanom kaznom u iznosu od 200,00 (dvesta) evra. U pravnoj pouci gore navedene presude je navedeno: *"Protiv ove presude, podnosilac zahteva [što je u konkretnom slučaju bila Stanica saobraćajne policije u Peći] ima pravo na žalbu, Apelacionom sudu - Odeljenje za prekršaje u Prištini, preko ovog suda u roku od 8 dana nakon prijema ove presude"*.

Navodi podnosioca zahteva

17. Podnosilac zahteva pred Ustavnim sudom tvrdi da su osporenim odlukom i radnjama Regionalne policije i Osnovnog tužilaštva povređena njegova prava zagarantovana članom 54. [Sudska zaštita prava] Ustava.
18. S tim u vezi, podnosilac se žali da su Regionalna policija, Osnovno tužilaštvo i Osnovni sud-Odsek za prekršaje *"u međusobnoj saradnji povredili pravo [podnosioca zahteva] u pravnoj kvalifikaciji krivičnog dela, gde je ujedno [osoba A.N.] izvršila krivično delo shodno članu 378. [Ugrožavanje javnog saobraćaja]"* Krivičnog zakonika Kosova br. 04/L-082 (u daljem tekstu: KZK). Stoga, podnosilac naglašava da je protiv osobe A.N. morala da bude podignuta krivična optužnica i da je krivično odgovorna za teške telesne povrede koje je pričinila podnosiocu zahteva. On naglašava da je kao rezultat ovih povreda ostao *"u teškom, neizlečivom zdravstvenom stanju"*.
19. Podnosilac naglašava da su Regionalna policija i Osnovno tužilaštvo uputili predmet sudu kao prekršaj, pri čemu je osoba A.N. kažnjena novčanom

kaznom kako ne bi odgovarala za krivično delo. Dodaje da je povredu zakona učinio i Osnovni sud koji je tretirao ovaj predmet kao prekršaj iako se nije radilo o prekršaju već o krivičnom delu i da je usled tih radnji povređeno pravo podnosioca zagarantovano članom 54. [Sudska zaštita prava] Ustava.

20. Podnosilac takođe tvrdi da Osnovni sud nije pozvao podnosioca na ročište kada je odlučivao o prekršaju protiv osobe A.N. i da mu presudom Osnovnog suda nije data mogućnost da se žali.
21. Na kraju, podnosilac traži od Suda da poništi osporenu presudu Osnovnog suda i obaveže Osnovno tužilaštvo da protiv osobe A.N. podigne optužnicu za krivično delo.

Relevantne zakonske odredbe

Zakonik br. 04/L-123 o krivičnom postupku

“Član 78.

Krivična prijava javnih subjekata

1. *Svi javni subjekti su obavezni da prijave krivična dela koja se gone po službenoj dužnosti o kojima su obavešteni ili o kojima su na neki drugi način došli do saznanja.*
[...]

Član 79.

Krivična prijava od strane pojedinaca

1. *Svako lice ima pravo da prijavi krivično delo koje se goni po službenoj dužnosti i dužno je da to učini kada neprijavljivanje takvog krivičnog dela predstavlja krivično delo.*
[...]

Zakon br. 05/L-087 o prekršajima

“Član 6.

Prekršaji i krivična dela

Protiv izvršioca prekršaja koji je u krivičnom postupku kažnjen pravosnažnom odlukom proglašen krivim za krivično delo koje obuhvata karakteristike prekršaja, ne može se razviti procedura za prekršaj. Ukoliko je procedura za prekršaj počela ili je u toku, procedura se ne može nastaviti ili okončati [...]

Član 73.

Oštećeni

1. *U smislu ovog zakona, oštećeni je lice kojem je prekršajnim postupkom povređeno ili ugroženo lično ili imovinsko pravo.*

2. Oštećeni ima pravo da sam ili uz pomoć zakonskog zastupnika ili ovlašćenog lica:

2.1. podnosi i zastupa zahtev za pokretanje prekršajnog postupka;

2.2. da podnese dokaze, predloge i ističe imovinski-pravni zahtev za nadoknađivanje štete ili za povraćaj predmeta;

2.3. da podnese žalbu protiv odluke koja je doneta u vezi sa njegovim zahtevom za početak prekršajnog postupka;

2.4. da podnese dokaze na osnovu kojih sud može okrivljenom da zabrani približavanje oštećenom objektu ili mestu izvršenja prekršaja tokom postupka.

[...]

Član 86.

Podnošenje zahteva

1. Prekršajni postupak počinje na osnovu prekršaja predstavljenog za pokretanje prekršajnog postupka.

2. Zahtev za pokretanje prekršajnog postupka mogu podneti ovlašćeni organi i oštećeni.

[...]

Član 89.

Odbacivanje zahteva

1. Zahtev za pokretanje prekršajnog postupka biće odbačen odlukom, ako se: utvrdi da ne postoje uslovi za pokretanje prekršajnog postupka, kao što sledi:

[...]

2. Odluka iz stava 1. ovog člana dostaviće se podnosiocu zahteva, a oštećeni će se poučiti da imovinsko-pravni zahtev može ostvariti u parnici.

[...]

Član 135.

Pravo na žalbu

1. Protiv presude i rešenja za prekršaj donetih u prvom stepenu može se izjaviti žalba Apelacionom sudu (u daljem tekstu: drugostepeni sud).

2. Protiv presude za prekršaj kojom je okrivljeni proglašava odgovornim, žalbu mogu izjaviti okrivljeni i podnosilac zahteva.

[...]"

Prihvatljivost zahteva

22. Sud prvo razmatra da li je zahtev ispunio uslove prihvatljivosti koji su propisani Ustavom, dalje precizirani Zakonom i predviđeni Poslovníkom.

23. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuju:

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

24. Sud se takođe poziva i na član 47. [Individualni zahtevi], član 48. [Tačnost podneska] i član 49. [Rokovi] Zakona, koji propisuju:

Član 47. Zakona
[Individualni zahtevi]

“1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva”.

Član 48. Zakona
[Tačnost podneska]

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

Član 49. Zakona
[Rokovi]

“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku. U svim ostalim slučajevima, rok počinje na dan javnog objavljivanja odluke ili akta. [...]”.

25. Sud takođe razmatra da li su ispunjeni uslovi koji su propisani pravilom 39. [Kriterijum o prihvatljivosti], odnosno stavom (1) (a) i (b) Poslovnika o radu, koji utvrđuju sledeće:

Pravilo 39. Poslovnika
[Kriterijum o prihvatljivosti]

“(1) Sud može smatrati zahtev prihvatljivim:

(a) ako je zahtev podnela ovlašćena stranka;

(b) ako su iscrpljena sva delotvorna pravna sredstva, koja su na raspolaganju po zakonu, protiv pobijene presude ili odluke;
[...]”.

26. S tim u vezi, Sud pre svega objašnjava da podnosilac zahteva osporava presudu Osnovnog suda od 18. jula 2018. godine, kao i činjenicu da Osnovni sud, Regionalna policija i Osnovni sud nisu tretirali radnje osobe A.N., koja je podnosiocu zahteva svojim motornim vozilom prouzročila telesne povrede, kao krivično delo, već kao prekršaj. Stoga, podnosilac navodi da su kao posledica toga povređena njegova prava zagarantovana članom 54. [Sudska zaštita prava] Ustava.

Što se tiče presude Osnovnog suda K. br. 6-1022/18

27. Kada je u pitanju presuda Osnovnog suda K. br. 6-1022/18, kojom je osoba A.N. kažnjena zbog prekršaja, Sud će prvo oceniti da li je podnosilac zahteva strana koja je ovlašćena da ospori gore navedenu presudu.
28. Sud naglašava da je ovaj postupak pokrenula Stanica saobraćajne policije u Peći, zahtevom DR03004-396-18, protiv osobe A.N., tražeći da se ista oglasi odgovorom za prekršaj i kazni za saobraćajnu nesreću u skladu sa odredbama iz člana 149. [Obaveze vozača prema pešacima] stav 1. Zakona o drumskom saobraćaju. Osnovni sud je presudom K. br. 06-1022/18 oglosio osobu A.N. odgovornom za prekršaj u skladu sa članom 149. [Obaveze vozača prema pešacima] stav 1. Zakona o drumskom saobraćaju i kaznio je novčanom kaznom u iznosu od 200,00 evra.
29. S tim u vezi, podnosilac naglašava da Osnovni sud nije ocenio radnje osobe A.N. kao krivično delo već kao prekršaj, uprkos činjenici da je osoba A.N. svojim radnjama izvršila krivično delo. Pored toga, podnosilac naglašava da je sa zakašnjenjem saznao za gore navedenu presudu i da ga Osnovni sud nije obavestio kako bi imao mogućnost da izjavi žalbu.
30. Sud primećuje da u ovom postupku Osnovni sud nije ocenjivao da li je osoba A.N. izvršila krivično delo ili ne, jer izvršenje krivičnog dela nije bilo predmet razmatranja u ovom postupku. Osnovni sud–Odsek za prekršaje je samo ocenio da li je osoba A.N. izvršila prekršaj prema gore navedenom zakonu i zbog toga je osobu A.N. oglosio odgovornom za prekršaj.
31. U tom smislu, na osnovu stava 3. i 4. člana 86. [Podnošenje zahteva] Zakona o prekršajima, *“Prekršajni postupak počinje na osnovu prekršaja predstavljenog za pokretanje prekršajnog postupka”*. Inače, *“Zahtev za pokretanje prekršajnog postupka mogu podneti ovlašćeni organi i oštećeni”*.
32. Takođe, prema članu 135. [Pravo na žalbu] Zakona o prekršajima, *“Protiv presude za prekršaj kojom je okrivljeni proglašava odgovornim, žalbu mogu izjaviti okrivljeni i podnosilac zahteva”*.
33. Podnosilac zahteva u ovom slučaju nije obavešten od strane Osnovnog suda da može izjaviti žalbu na presudu Osnovnog suda jer on nije pokrenuo prekršajni postupak, već je postupak pokrenula Saobraćajna policija u Peći. Shodno tome, podnosilac zahteva nije bio stranka u ovom postupku i Osnovni sud nije bio dužan po zakonu da o tome obavesti podnosioca zahteva.

34. Prema članu 89. [Odbacivanje zahteva] Zakona o prekršajima, Osnovni sud je dužan da obavesti oštećenog u slučaju da odbacuje zahtev kako bi se oštećeni poučio da imovinsko-pravni zahtev može ostvariti u parnici. U konkretnom slučaju, Osnovni sud je proglasio osobu A.N. odgovornom za prekršaj i kaznio je novčanom kaznom, a podnosilac zahteva u tom postupku nije bio stranka jer on nije ni pokrenuo zahtev.
35. Sud naglašava da je jedina stvar koja je mogla pogoditi prava podnosioca zahteva u ovom slučaju bio njegov imovinsko-pravni zahtev, koji nije bio predmet razmatranja pred Osnovnim sudom. Podnosilac zahteva je imao mogućnost da u vezi sa imovinsko-pravnim zahtevom pokrene postupak, odnosno parnicu pred redovnim sudovima, uključujući i po osnovu toga što je osoba A.N. osporenom odlukom Osnovnog suda oglašena odgovornom.
36. U tom kontekstu, Sud primećuje da se podnosilac zahteva pred Sudom ne žali u vezi sa imovinsko-pravnim zahtevom kao rezultatom saobraćajne nesreće koju je prouzrokovala osoba A.N. i ne iznosi bilo kakav navod u vezi s tim, već se žali na pravnu kvalifikaciju prekršaja koju je izvršio Osnovni sud protiv osobe A.N.
37. Stoga, u uslovima kada je zahtev podnela neovlašćena strana, Sud ne može oceniti meritum predmeta i kao rezultat toga, Sud ni u konkretnom slučaju ne ocenjuje navode podnosioca da su tokom vođenja prekršajnog postupka koji je pokrenut na zahtev Saobraćajne policije protiv osobe A.N. povređena prava podnosioca zahteva.
38. Sledstveno, iz gore navedenih razloga, Sud utvrđuje da zahtev za ocenu ustavnosti presude Osnovnog suda K. br. 6-1022/18 nije podnela ovlašćena strana kao što je utvrđeno članom 113. stav 1. i 7, članom 47. Zakona i pravilom 39 (1) (a) Poslovnika i da je kao takav neprihvatljiv.

Što se tiče pokretanja krivičnog postupka protiv osobe A.N.

39. Kada je u pitanju pokretanje krivičnog postupka protiv lica A.N., podnosilac osporava radnje Regionalne policije i posledično Osnovnog tužilaštva, koje nije podiglo optužnicu protiv osobe A.N., povezujući to sa tvrdnjom da je kao rezultat povrede podnosioca, osoba A.N. izvršila krivično delo iz člana 378. [Ugrožavanje javnog saobraćaja] KZK-a.
40. S tim u vezi, Sud će pre nego što oceni ostale uslove prihvatljivosti, prvo oceniti da li podnosilac osporava konkretan akt javnih organa, kao i da li je iscrpeo pravna sredstva propisana zakonom kako bi zaštitio svoja prava predviđena Ustavom.
41. Sud naglašava da se u tom pogledu krivični postupak pokreće podnošenjem krivične prijave od strane ovlašćenih strana. U ovom slučaju, shodno članu 78. ZKPK-a krivičnu prijavu podnose javni organi, ali shodno članu 79. ZKPK-a *“svako lice ima pravo da prijavi krivično delo koje se goni po službenoj dužnosti [...]”*.

42. S tim u vezi, podnosilac zahteva ne osporava bilo koji konkretan akt ni Regionalne policije, niti Osnovnog tužilaštva, kojim je odbačena krivična prijava ili obustavljena istraga od strane Osnovnog tužilaštva.
43. Pored toga, Sud primećuje da podnosilac zahteva, osim nekoliko lekarskih izveštaja, nije podneo Sudu nijedan dokaz kojim potvrđuje da je podneo krivičnu prijavu protiv osobe A.N., na osnovu koje bi bio pokrenut postupak zbog krivičnog dela protiv osobe A.N. Takođe, on nije pokrenuo nijedan postupak protiv Regionalne policije ili Osnovnog tužilaštva zbog činjenice da oni nisu pokrenuli krivični postupak protiv osobe A.N.
44. U tom pogledu, Sud podseća da pravilo o iscrpljenju pravnih sredstava iz člana 113.7 Ustava, člana 47. Zakona i pravila 39 (1) (b) Poslovnika obavezuje one koji žele da svoj predmet predstave pred Ustavnim sudom da moraju prvo da iskoriste delotvorna pravna sredstva koja imaju na raspolaganju po zakonu protiv pobijane odluke ili radnje javnih organa.
45. Na taj način se javnim organima, uključujući i redovne sudove, daje mogućnost da isprave svoje greške kroz redovne sudske postupke pre nego što predmet dođe pred Ustavni sud. Ovo pravilo se temelji na pretpostavci koja je izražena u članu 32. Ustava i članu 13. EKLJP, da u domaćem zakonodavstvu postoje pravna sredstva na raspolaganju koja se mogu iskoristiti pred redovnim sudovima u odnosu na navodnu povredu, bez obzira na to da li su odredbe EKLJP preuzete u nacionalno pravo ili ne (vidi, između ostalog, predmet ESLJP-a *Aksoy protiv Turske*, presuda od 18. decembra 1996. godine, stav 51).
46. Načelo iscrpljivanja pravnih sredstava podrazumeva da mehanizam zaštite ustavnih prava uspostavljen od strane Ustavnog suda bude supsidijaran u odnosu na redovni sistem sudstva kojim se štite ljudska prava (vidi, *mutatis mutandis*, predmet ESLJP-a *Handyside protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, presuda ESLJP-a od 7. decembra 1976. godine, stav 48).
47. Na osnovu člana 113.7 Ustava, podnosilac zahteva mora imati pravna sredstva koja su dostupna i dovoljna da osiguraju mogućnost da se isprave navodne povrede. Postojanje pravnih sredstava u pitanju mora biti dovoljno sigurno ne samo u teoriji, nego i u praksi, a ako to nije tako, tada će tim pravnim sredstvima nedostajati potrebna dostupnost i delotvornost (vidi, *mutatis mutandis*, predmet ESLJP-a *Vernillo protiv Francuske*, presuda od 20. februara 1991. godine, stav 27, i *Dalia protiv Francuske*, presuda ESLJP-a od 19. februara 1998. godine, stav 38).
48. Na Sudu je da ispita da li su pravna sredstva iscrpljena i da li je pravno sredstvo na raspolaganju bilo delotvorno u teoriji i praksi u relevantno vreme, to jest da je bilo dostupno, da je moglo ispraviti povrede u odnosu na prigovore podnosioca zahteva kao i da je pružalo razumne izgleda za uspeh (vidi, *mutatis mutandis*, *Civet protiv Francuske*, stavovi 42-44 presude ESLJP-a od 28. septembra 1999. godine).
49. Međutim, kada je pravno sredstvo predviđeno zakonom, na podnosiocu zahteva je da dokaže da je predviđeno pravno sredstvo zaista iscrpljeno ili da je

određenog razloga bilo nedostupno i nedelotvorno u konkretnim okolnostima predmeta ili da su postojale posebne okolnosti zbog kojih je on ili ona bilo oslobođen odnosno oslobođena uslova iscrpljivanja pravnih sredstava.

50. U okolnostima konkretnog slučaja, Sud primećuje da podnosilac zahteva nije podneo bilo kakav dokaz da je preduzeo bilo kakvu radnju u vezi sa podnošenjem krivične prijave protiv lica A.N. ili da je, u vezi sa činjenjem ili nečinjenjem Regionalne policije i Osnovnog tužilaštva koje se tiče eventualne krivične optužbe protiv osobe A.N, preduzeo bilo kakvu zakonsku radnju. Sud stoga ocenjuje da se ovaj deo zahteva proglašava neprihvatljivim zbog neiscrpljivanja pravnih sredstava u skladu sa stavom 7. člana 113. Ustava, stavom 2. člana 47. Zakona i tačkom (b) stava (1) pravila 39. Poslovnika.
51. U zaključku, Sud ocenjuje da što se tiče presude Osnovnog suda K. br. 6-1022/18, podnosilac zahteva nije strana koja je ovlašćena za podnošenje zahteva Sudu, a što se tiče pokretanja krivičnog postupka protiv osobe A.N. od strane Regionalne policije i Osnovnog tužilaštva, podnosilac zahteva nije iscrpeo pravna sredstva predviđena zakonom.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 47. Zakona i pravilom 39 (1) (a) i (b) Poslovnika, dana 2. septembra 2020. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Bekim Sejdiu

Predsednica Ustavnog suda

Arteta Rama-Hajrizi